

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 32. Oratio ad Templarios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1135.

§. XXXII.

Oratio ad Templarios.

Opusc. VI. **S**ub idem tempus atque ante anni millesimi centesimi trigesimi sexti exordium S. Bernardus Sermonem exhortationis ad Milites templi, rogatus ab Hugone, primo illius Sacræ militiæ Magistro, postquam hic Ordo late propagari cœpisset, scripsit. In quo dicit: *Novum hoc est Militiæ genus, superioribus Sæculis ignotum, quo gemino pariter conflictu contra hostes visibiles & invisibiles strenue decertatur. Non adeo rarum est conspiciere milites Sæculi fortiter dimicare, Monachis vero plenus mundus certatur, sed munus utriusque Ordinis, militaris & monastici, in vobis conjunctum videre, eo magis admiratione dignum est, quo magis insolitum.* Inferius dicit: *Nemo majore fiducia in prælium ruit, quam qui certissimus est, se post pugnam vel victoriam reportaturum esse, vel certe, si pro causa Dei cadat, gloriosum Martyrium.* Notat, quod milites in bellis hujus Sæculi præliantes animam suam periculo exponant, si belli causa justa non sit, nec recta militantis intentio, & ne quidem illius approbat victoriam, quin ipse occidatur alterum interficit. Sed affirmat bellum, contra Infideles susceptum, esse Deo gratum, adjiciens tamē

c. 3.

men, nec ipsos de vita esse deturbandos, Sæcul. XII.
 si alia via coerceri possent, ne Christianos crudeliter vexent, vel opprimant. A.C. 1135.

Vitam vero & mores Militum Templariorum S. Bernardus nobis exhibet in hunc modum: *Eunt & redeunt ad nutum Magistri, qui ipsis præest. In cibis & vestitu omne superfluum cavent, sed soli necessitati consulunt. In communi, jucunda & sobria conversatione absque uxoribus & absque liberis degunt, nihil proprium ne quidem suam voluntatem possident. Nullo tempore aut otiosi sedent, aut curiosi vagantur, sed, cum non procedunt in hostem (quod quidem raro contingit) vel arma bebetata reparant, & acuunt, vel vestimenta scissa resarciunt, vel vetusta reficiunt, aut denique opus sibi a Magistro injunctum peragunt. Nec verbum insolens, nec opus inutile, risus immoderatus, murmuratio vel tenuis, ubi deprehenditur, relinquitur inemendata. Scacos,* & aleas detestantur, borrent venationem, nec ludicra avium rapina delectantur. Mimos, & Comicos, cantilenas scurriles, ac ludorum spectacula respuunt & abominantur. Capillos tondent, nunquam compti, raro loti, sed magis neglecto crine hispidi, pulvere facti, & solis ardore adusti. Porro, imminente pugna, intus Fide, foris ferro, non auro se muniunt, equos habent veloces non pbaleratos. Consulte*

c. 4.

* ludus laticulorum.

Sæcul. XII. *sulte ac caute in aciem se se comparant;*
 A.C. 1135. *at ubi ad certamen ventum est, irruunt*
in adversarios, nec eorum furorem, nec
multitudinem formidantes, sed sperantes in
Dei auxilio, qui Dominus exercituum est.
 c. 5. *Ita monachi mansuetudinem & militis for-*
titudinem conjungunt. Et inferius: Hæc
Hierosolymis aguntur, & totus orbis ex-
citatur, plurimique ab Oriente & Occi-
dente ad Civitatem Dei confluunt. Illa
autem re nihil jucundius, nihil commodius
& magis salutare, quam quod pauci Sacra
Templi militiæ nomen dent, nisi scelevati
& impii, raptores & Sacrilegi, latrones,
perjuri, adulteri, quorum omnium con-
versio duplex bonum producit, dum eorum
patria a malis civibus liberatur, & ter-
ra Sancta, cui subveniunt, de ipsorum au-
xilio lætatur. Sic nempe Christus in Chri-
stianos peccatores ulciscitur, facitque ex
illis milites suos, ut de Adversariis Infide-
libus triumphet.

§. XXXIII.

Pœnitentia Pontii Lazareni.

*Ill*a tempestate quidam Vir Nobilis in
 Occitania pœnitentiæ exemplum me-
 morabile præbuit. Is Pontius nomina-
 batur Larazæ, arcis & natura & arte in-
 expugnabilis in Diœcesi Lutevensi*, Do-
 minus. Virum commendabant Nobilitas sanguinis, opulencia, ingenium, quod
 natura

narrat. to. 3.
miscell. Ba-
luz. p. 205.

*Lodeve.